



გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

28 დეკემბერი 2017 წელი

ქ. რუსთავი

შესავალი ნაწილი

რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე: ეკატერინე ყანჩელი

სხდომის მდივანი: მაგდა შენგელია

მოსარჩელე- ლ-----ი

მოსარჩელის წარმომადგენელი- დ-----ე

მოპასუხე- რ-----ე

მოპასუხის წარმომადგენელი- მ-----ი

დავის საგანი: განქორწინება, ალიმენტის დაკისრება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. რ-----ეს (პ/ნ 2-----) და ლ-----ს (პ/ნ 2-----3) შორის შეწყდეს 1997 წლის 12 აგვისტოს ცოდნისკარის გამგეობის მიერ რეგისტრირებული ქორწინება, სააქტო ჩანაწერი №7;

1.2. მოპასუხე რ-----ეს თავისი არასრულწლოვანი შვილის- 2003 წლის 16 აგვისტოს დაბადებული მ-----ის სასარგებლოდ ალიმენტის სახით დაეკისროს თვეში 200 ლარის გადახდა სარჩელის აღძვრის დღიდან- 2017 წლის 08 ნოემბრიდან მის სრულწლოვანებამდე;

სამართლებრივი საფუძვლები:

სარჩელში მითითებულია, რომ 1997 წლის 12 აგვისტოდან მხარეები იმყოფებიან რეგისტრირებულ ქორწინებაში, თანაცხოვრების პერიოდში მათ შეეძინათ სამი შვილი- 1997 წლის 12 ნოემბერს დაბადებული ვ-----ე, 1999 წლის 22 მაისს დაბადებული ბ-----ე და 2003 წლის 16 აგვისტოს დაბადებული მ-----ე. მხარეებს წლების განმავლობაში ერთმანეთთან

აქვთ უთანხმოება, რის გამოც მათი თანაცხოვრება შეუძლებელია.

მოსარჩელის განმარტებით, რ-----ე არ ზრუნავს არასრულწლოვანი შვილის აღზრდა-განვითარებაზე, შესაბამისად ქორწინების შეწყვეტასთან ერთად იგი თავს აარიდებს მ-----ის მიმართ მატერიალურად დახმარებას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ლ-----ი ითხოვს:

1. რ-----ეს (პ/ნ 2-----) და ლ-----ს (პ/ნ 2-----3) შორის შეწყდეს 1997 წლის 12 აგვისტოს ცოდნისკარის გამგეობის მიერ რეგისტრირებული ქორწინება, სააქტო ჩანაწერი №7;

2. მოპასუხე რ-----ეს თავისი არასრულწლოვანი შვილის- 2003 წლის 16 აგვისტოს დაბადებული მ-----ის სასარგებლოდ ალიმენტის სახით დაეკისროს თვეში 200 ლარის გადახდა სარჩელის აღძვრის დღიდან- 2017 წლის 08 ნოემბრიდან მის სრულწლოვანებამდე;

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხე რ-----ის წარმომადგენელმა მ-----მა 2017 წლის 28 დეკემბერს გამართულ სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ მოპასუხე სარჩელს ცნობს ნაწილობრივ, კერძოდ იგი თანახმაა, რომ მხარეებს შორის შეწყდეს რეგისტრირებული ქორწინება, ასევე თავის შვილს გადაუხადოს ალიმენტი ყოველთვიურად 75 ლარის ოდენობით.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. 1997 წლის 12 აგვისტოდან ლ-----ი და რ-----ე იმყოფებიან რეგისტრირებულ ქორწინებაში. ქორწინება რეგისტრირებულია ცოდნისკარის გამგეობის მიერ, სააქტო ჩანაწერი №7;

მტკიცებულება: ქორწინების მოწმობა (ს.ფ 14)

3.1.2. თანაცხოვრების პერიოდში მხარეებს შეეძინათ სამი შვილი- 1997 წლის 12 ნოემბერს დაბადებული ვ-----ე, 1999 წლის 22 მაისს დაბადებული ბ-----ე და 2003 წლის 16 აგვისტოს დაბადებული მ-----ე.

მტკიცებულება: დაბადების მოწმობები (ს.ფ. 15-17)

3.1.3. მხარეების ერთად ცხოვრება შეუძლებელია.

მტკიცებულება: მხარეთა ახსნა-განმარტებები;

3.1.4. მოპასუხე რ-----ე არ ზრუნავს თავის არასრულწლოვან შვილზე

და არ ეხმარება მას მატერიალურად.

მტკიცებულება: მხარეთა ახსნა-განმარტებები;

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

საქმეში საქმისთვის მნიშვნელოვანი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები არ მოიპოვება.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმის განხილვის შედეგად სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ წარმოდგენილი სარჩელი ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილდეს, კერძოდ, შეწყდეს მხარეებს შორის რეგისტრირებული ქორწინება და მოპასუხეს მისი არასრულწლოვანი შვილის სასარგებლოდ დაეკისროს ალიმენტის გადახდა ყოველთვიურად 180 ლარის ოდენობით სარჩელის აღძვრის დღიდან-2017 წლის 08 ნოემბრიდან მის სრულწლოვანდებამდე;

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1106-ე, 1122-ე, 1127-ე, 1212-ე, 1214-ე, 1230-ე, 1234-ე 1202-ე მუხლები;

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1106-ე მუხლის თანახმად, ქორწინება არის ოჯახის შექმნის მიზნით ქალისა და მამაკაცის ნებაყოფლობითი კავშირი, რომელიც რეგისტრირებულია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტოს ტერიტორიულ სამსახურში. აღნიშნული უფლების რეალიზაცია, თავისთავად გულისხმობს, იმას რომ მეუღლეს აქვს განქორწინების მოთხოვნის უფლებაც. განქორწინების უფლება პირის ინდივიდუალური უფლებაა და მისი რეალიზაცია დამოკიდებულია პიროვნების სუბიექტურ სურვილზე, შესაბამისად ამ აბსოლუტურ უფლებაში ვინმეს მხრიდან ჩარევა დაუშვებელია.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1122-ე მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ქორწინების შეწყვეტის საფუძველია განქორწინება.

მითითებული კოდექსის 1127-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, განქორწინება მოხდება, თუ სასამართლო დაადგენს, რომ მეუღლეთა შემდგომი ერთად

ცხოვრება და ოჯახის შენარჩუნება შეუძლებელია, მიუხედავად შესარიგებლად მიღებული ზომებისა.

მოცემულ შემთხვევაში დადგენილია, რომ მხარეებს ერთმანეთთან აქვთ უთანხმოება და ამ ხნის მანძილზე მიუხედავად ქორწინებაში ყოფნისა, არცერთ მათგანს არ უცდია შერიგება და ოჯახის აღდგენა. მოსარჩელის მიერ სხდომაზე დაფიქსირებული პოზიციის მიხედვით, მას არ სურს ყოფილ მეუღლესთან ცხოვრება. მოპასუხე წარმოდგენილი შესაგებლით ასევე დაეთანხმა განქორწინებას.

ყოველივე ზემოთ აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო სხდომაზე მხარეების მიერ მიცემული ახსნა-განმარტებების საფუძველზე სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ მეუღლეთა ერთად ცხოვრება და ოჯახის შენარჩუნება არის შეუძლებელი, აღნიშნულიდან გამომდინარე, რ-----ეს (პ/ნ 2----- -) და ლ-----ს (პ/ნ 2-----3) შორის უნდა შეწყდეს 1997 წლის 12 აგვისტოს ცოდნისკარის გამგეობის მიერ რეგისტრირებული ქორწინება, სააქტო ჩანაწერი №7;

6.2. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1212-ე მუხლის თანახმად, მშობლები მოვალენი არიან არჩინონ თავიანთი არასრულწლოვანი შვილები. ხოლო 1214-ე მუხლის შესაბამისად, თუ მშობლები ვერ შეთანხმდნენ ალიმენტის ოდენობაზე, მაშინ დავას გადაწყვეტს სასამართლო. ალიმენტის ოდენობას სასამართლო განსაზღვრავს გონივრული, სამართლიანი შეფასების საფუძველზე შვილის ნორმალური რჩენა აღზრდისათვის აუცილებელ მოთხოვნათა ფარგლებში. ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს როგორც მშობლების, ისე შვილის რეალურ მატერიალურ მდგომარეობას.

სასამართლო განმარტავს, რომ დასახელებული ნორმით დადგენილია მშობელთა ვალდებულება არჩინონ თავიანთი არასრულწლოვანი შვილები. ამ ვალდებულების არსებობა არ შეიძლება დამოკიდებული იქნას მშობლის ფინანსურ მდგომარეობაზე. ამასთან, სასამართლოს მიერ ალიმენტის დაკისრება არ უნდა ატარებდეს ფორმალურ ხასიათს და ალიმენტი რეალურად უნდა უზრუნველყოფდეს სარჩენი პირისათვის ნორმალური საცხოვრებელი პირობების შექმნას, ანუ ალიმენტის ოდენობა, რასაც სასამართლო განსაზღვრავს, არ შეიძლება იყოს იმ მინიმალურ ოდენობაზე ნაკლები, რაც აუცილებელია პირის სარჩენად.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1230-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, გადასახდელი ალიმენტის ოდენობას, ყოველ ცალკეულ შემთხვევაში, განსაზღვრავს სასამართლო ყოველთვიურად გადასახდელი თანხის სახით, ალიმენტის გადამხდელისა და მიმღების მატერიალური და ოჯახური მდგომარეობის გათვალისწინებით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის ზემოთ მითითებული ნორმების და 1202-ე მუხლის შესაბამისად, მშობლებს თანაბრად აქვთ ყველა უფლება და მოვალეობა თავიანთი შვილების მიმართ, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი არ იმყოფებიან რეგისტრირებულ ქორწინებაში ან ცალ-ცალკე ცხოვრობენ.

„ბავშვთა უფლებათა კონვენციის“ 27-ე მუხლით აღიარებულია ყოველი ბავშვის უფლება, უზრუნველყოფილი იყოს ცხოვრების ისეთი დონით, რომელიც აუცილებელია მისი ფიზიკური, გონებრივი, სულიერი, ზნეობრივი და სოციალური განვითარებისათვის. მშობელს (მშობლებს) ან ბავშვის სხვა აღმზრდელს ეკისრებათ ძირითადი პასუხისმგებლობა, თავისი უნარისა და ფინანსური შესაძლებლობების ფარგლებში უზრუნველყონ ბავშვის განვითარებისათვის საჭირო ცხოვრების პირობები.

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსისა და „ბავშვთა უფლებათა კონვენციის“ მიხედვით, საოჯახო-სამართლებრივ ურთიერთობებში უპირატესი ყურადღება ეთმობა ბავშვის უფლების სათანადოდ დაცვას. შესაბამისად, ალიმენტის საკითხის გადაწყვეტისას უპირატესია ბავშვის უფლება, მიიღოს ნორმალური განვითარებისათვის აუცილებელი მატერიალური სახსრები. სასამართლოს მიერ ალიმენტის დაკისრება არ უნდა ატარებდეს ფორმალურ ხასიათს და ალიმენტი რეალურად უნდა უზრუნველყოფდეს სარჩენი პირისათვის ნორმალური საცხოვრებელი პირობების შექმნას.

განსახილველ შემთხვევაში, მოსარჩელე და მოპასუხე ერთად ცხოვრებას არ აპირებენ, არასრულწლოვანი შვილი ცხოვრობს დედასთან - ლ-----თან, რომელსაც არანაირი მატერიალური შემოსავალი არ გააჩნია, რაც შეეხება მოპასუხეს მისი სამსახური სტაბილურია, იგი მუშაობს შპს „სოკარ ჯორჯია გაზის“ აღმოსავლეთის რეგიონალური ოფისის რუსთავის სერვის ცენტრში საავარიო-საექსპლუატაციო სამსახურის სპეციალისტად და მისი ყოველთვიური ხელფასი შეადგენს 600 ლარს. მოპასუხე მხარე ნაწილობრივ ცნობს სარჩელს და თანხმობას აცხადებს შვილის სასარგებლოდ გადაიხადოს ალიმენტი თვეში 75 ლარის ოდენობით, ვინაიდან მას აწუხებს წელის მალეობის პრობლემა და სამკურნალოდ ჭირდება ფინანსები, თუმცა სასამართლო მხარეს განუმარტავს, რომ ალიმენტის საკითხის გადაწყვეტისას უპირატესია ბავშვის უფლება, მიიღოს ნორმალური განვითარებისათვის აუცილებელი მატერიალური სახსრები. მშობლების უფლება-მოვალეობათა, ასევე მათი ინტერესების დაბალანსებისას ყურადღება უნდა იქნეს გამახვილებული იმ გარემოებაზე, რომ მშობელი, რომელთანაც არ ცხოვრობს ბავშვი, ალიმენტის დაკისრებისას იტვირთება მხოლოდ ფულადი ვალდებულებით, განსხვავებით მშობლისაგან, რომელთანაც ცხოვრობს ბავშვი. ეს უკანასკნელი თავის თავზე იღებს შვილის მოვლასა და აღზრდას და ამ ვალდებულების გამო მეორე

მშობელთან შედარებით გარკვეულწილად იზღუდება უზრუნველყოფის მატერიალური სახსრების მიღება თავისი გამომუშავებით.

სასამართლო თვლის, რომ მოსარჩელის მიერ მოთხოვნილი ალიმენტი 200 ლარის ოდენობით, არაგონივრული თანხაა და მის სრულად დაკისრებასთან დაკავშირებით ვერ იქნება გაზიარებული სასამართლოს მიერ, ვინაიდან ალიმენტის დაკისრების დროისათვის გათვალისწინებული უნდა იქნას როგორც ალიმენტის გადამხდელის, ისე მიმღების მატერიალური მდგომარეობა.

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, ორივე მხარის მატერიალური მდგომარეობის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოპასუხეს თავისი არასრულწლოვანი შვილის- 2003 წლის 16 აგვისტოს დაბადებული მ-----ის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს ალიმენტის გადახდა თვეში 180 ლარის ოდენობით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1234-ე მუხლის მიხედვით, ალიმენტის გადახდის დაკისრება ხდება მხოლოდ მომავალი დროისათვის სასამართლოში სარჩელის აღძვრის მომენტიდან. ამდენად, მოპასუხისათვის ალიმენტის გადახდის ვალდებულება დადგენილი უნდა იქნეს სარჩელის აღძვრის მომენტიდან- 2017 წლის 08 ნოემბრიდან.

7. საპროცესო ხარჯები

7.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 49-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ სასამართლოს მთავარ სხდომამდე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, მხარეები მთლიანად თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან.

მოცემულ შემთხვევაში ვინაიდან მოპასუხემ განქორწინების ნაწილში სარჩელი ცნო, მოსარჩელე ლ-----ს უკან უნდა დაუბრუნდეს მის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 50 ლარის ოდენობით.

7.2. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები და სახელმწიფო ბაჟი, რომელთა გადახდისაგან გათავისუფლებული იყო მოსარჩელე, გადახდება მოპასუხეს ბიუჯეტის შემოსავლების სასარგებლოდ, მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელიც დაკმაყოფილებულია.

აღნიშნულის და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 39-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის, 41-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის გათვალისწინებით მოპასუხეს სახელმწიფო ბაჟის სახით უნდა გადახდეს 37.80 ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 49-ე, 53-ე, 55-ე, 243-244-ე, 248-ე, 249-ე, 259¹-ე, 369-ე მუხლებით და

გადაწყვიტა:

1. მოსარჩელე ლ-----ის სარჩელი მოპასუხე რ-----ის მიმართ განქორწინების და ალიმენტის დაკისრების თაობაზე დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ;
2. რ-----ეს (პ/ნ 2-----) და ლ-----ს (პ/ნ 2-----3) შორის შეწყდეს 1997 წლის 12 აგვისტოს ცოდნისკარის გამგეობის მიერ რეგისტრირებული ქორწინება, სააქტო ჩანაწერი №7;
3. მოპასუხე რ-----ეს თავისი არასრულწლოვანი შვილის- 2003 წლის 16 აგვისტოს დაბადებული მ-----ის სასარგებლოდ ალიმენტის სახით დაეკისროს თვეში 180 ლარის გადახდა სარჩელის აღძვრის დღიდან- 2017 წლის 08 ნოემბრიდან მის სრულწლოვანებამდე;
4. ლ-----ს უკან დაუბრუნდეს დ-----ის მიერ 2017 წლის 08 ნოემბერს საგადახდო დავალება №14652588 გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 50.00 ლარის ოდენობით, რომელიც გადახდილია შემდეგ რეკვიზიტებზე: ხაზინის ერთიანი ანგარიში; მიმღების ანგარიში/სახაზინო კოდი: 300063150; ბანკის/ხაზინის კოდი: TRESGE22;
5. მოპასუხე რ-----ეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ დაეკისროს 37.80 ლარის გადახდა;
6. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატაში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-7 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით, რუსთავის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.
7. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს რუსთავის საქალაქო სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა

დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე:

ეკატერინე ყანჩელი